

като отъ нѣкой неоскѣднѣй истѣчникъ отъ Славѣнскіятъ, тако не мѣже ни да противорѣчи, защо отъ него трѣбѣва да прійме и своѣто исправленіе, и да се допѣлни во своѣтѣ недостатки. Кѣйто прочее ииска да зашицава и да оукалжава своѣятъ помѣстнѣй иъзикъ, трѣбѣва да има всегда готѣвъ неложѣнъ скандѣтель славѣнскіятъ, и твѣрдо да се держи за неѣго, за да не заслѣжѣва порицаніе то на дрѣги тѣ.

Вѣтъ прочее любопытное совзысканіе и иислѣдованіе междѣ нѣкоию любослабцы (фѣломѣги), кѣйто начинатъ да собѣратъ и да смѣгатъ (да сочинѣватъ) такѣа Грамматѣка, въ коѣли оубо страна въ Болгаріа та да се гѣвори и произноси наѣ чѣсто и приискренино Болгарскіѣй иъзикъ, и секой ѣ скѣбѣденъ и вѣеззаборѣнъ да дадѣ пѣрво своѣто мнѣніе за штоѣа дѣло, а по тѣмъ по многихъ и разліичныхъ мнѣніяхъ, да се оупотреѣви замышленное дѣло, и да се воведѣ дѣйствиетѣлно ико оупотрѣвленіе въ наше то новоначѣано на-просвѣщеніе то ѣтѣчество. „Спасеніе во гѣворѣни-„се во свѣщенномъ писаніи, во мнѣзѣхъ и со-вѣтѣхъ „и ѣто ѣзъ (като ѣпредѣленъ ѣтъѣ едно ѣвѣщество) илагѣю ѣ тѣмъ своѣто (кѣрѣво илѣи прѣво) мнѣніе. ѣзъ мѣслимъ, ѣко да не грѣшимъ, защо Болгарскіѣй иъзикъ ѣко иѣѣ